

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2023 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym sprawy na podst. art. 15zszs² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 1842, tekst jednolity.)

R. C.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania R. C.

od decyzji (...) w W. z dnia(...) r. znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej R. C. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 5 grudnia 2020 r do dnia 24 lutego 2021 r

2. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz odwołującej R. C. kwotę 180,00 złotych (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) w W. odmówił R. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 5 grudnia 2020 roku do 24 lutego 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że decyzją z dnia (...) roku nr: (...) od 1 sierpnia 2020 roku nie podlega ona do ubezpieczeń społecznych, w tym obowiązkowo do chorobowego z tytułu zatrudnienia u płatnika (...).

(decyzja z dnia 18 lutego 2021 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji R. C. wniosła odwołanie wskazując, że podlegała do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia u płatnika K. U. od 1 sierpnia 2020 roku.

(odwołanie – k. 1-4v)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6-6v)

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia (...) roku nr: (...) ZUS stwierdził, że R. C. jako pracownik u płatnika składek K. U. nie podlega od 1 sierpnia 2020 roku obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy podał, że R. C. i K. U. zawarły umowę o pracę dla pozoru, albowiem nie było celu dla którego zawarta miała być umową o pracę. Organ skonstatował, że zawarcie umowy o pracę miało na celu tylko i wyłącznie uzyskanie przez odwołującą prawa do zasiłku chorobowego, a następnie zasiłku macierzyńskiego.

Od powyższej decyzji, do Sądu Okręgowego (...) K. U. jako ubezpieczona oraz R. C. jako płatnik złożyły odwołanie. W uzasadnieniu podały, że umowa o pracę nie została zawarta w celu obejścia prawa, lecz w celu jej realizacji poprzez poszukiwanie klientów dla K. U., która jednocześnie pracowała w (...)

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy (...), VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 1 lutego 2022 roku, sygn. akt VII U 579/21 zmienił decyzję z dnia (...) roku nr (...) w ten sposób, że stwierdził, że R. C. jako pracownik płatnika składek K. U. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 sierpnia 2020 roku. W uzasadnieniu Sąd podał, że umowa o pracę z dnia 31 lipca 2020 roku była zawarta w celu wykonywania pracy, a R. C. wykonywała obowiązki które miała ustalone z pracodawcą. Nie doszło do wykazania przez ZUS pozorności umowy o pracę, ani zawarcia jej tylko w celu skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w sytuacji gdy nie wykonywała pracy.

(decyzja z dnia 16 lutego 2021 roku – a.r., dokumenty z akt (...) sygn. akt VII U 579/21: odwołanie k. 3-8, wyrok (...) z dnia 16 lutego 2021 roku sygn akt VII U 579/21 – k.74-85)

Odwołująca się była niezdolna do pracy w okresie od 5 grudnia 2020 roku do 24 lutego 2021 roku.

(okoliczność niesporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów z akt rentowych oraz akt sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym (...) o sygn. akt VII U 579/21. Nie zachodziła konieczność uzupełniania materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Odwołująca dochodzi w niniejszej sprawie zmiany decyzji odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 5 grudnia 2020 roku do 24 stycznia 2021 roku. Tak więc by miała prawo do zasiłku chorobowego, w dniu 5 grudnia 2020 roku miała być objęta ubezpieczeniem chorobowym. Jak wynika z ustaleń Sądu, prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego (...) z dnia 1 lutego 2022 roku sygn. akt VII U 579/21 zmienił decyzję z dnia (...) roku nr (...) w ten sposób, że stwierdził, że R. C. jako pracownik płatnika składek K. U. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 sierpnia 2020 roku. Tak więc odwołująca posiada status osoby ubezpieczonej, ubezpieczeniem chorobowym od 1 sierpnia 2020 roku. Niezdolność powstała w dniu 5 grudnia 2020 roku, czyli w dniu kiedy była objęta tytułem ubezpieczenia. Tak więc zachowała prawo do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy tj. od 5 grudnia 2020 roku do 24 stycznia 2021 roku. Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję ZUS.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Strona odwołująca się jest stroną wygrywającą w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)